

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende om, at betingelserne i artikel 116 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ for at suspendere markedsføringstilladelsen for lægemidler, der indeholder hydroxyethylstivelse, ikke er opfyldt. Følgelig kan Kommissionen ikke træffe en afgørelse, der kræver, at medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse skal suspendere de pågældende markedsføringstilladelser.
2. Det andet anbringende om, at Kommissionens afgørelse tilsidesætter forsigtighedsprincippet.
3. Det tredje anbringende om, at suspenderingen af markedsføringstilladelsen for lægemidler, der indeholder hydroxyethylstivelse, hverken er hensigtsmæssig eller proportional med hensyn til at imødegå visse sikkerhedsmæssige betænkeligheder, som følger af studiet af lægemiddelanvendelsen. Ikke-foreskrevet anvendelse bør ikke føre til en suspendering af foreskrevet anvendelse, der har veldokumenterede gavnlige virkninger, navnlig idet der ikke foreligger nogen nye negative sikkerhedssignaler.
4. Det fjerde anbringende om, at afgørelsen er selvmodsigende og følgelig ikke er tilstrækkelig begrundet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Sag anlagt den 11. juli 2022 — D'Agostino og Dafin mod ECB

(Sag T-424/22)

(2022/C 340/69)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Vincenzo D'Agostino (Napoli, Italien) og Dafin Srl (Casandrino, Italien) (ved advokat M. De Siena)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at Den Europæiske Centralbank (ECB), ved formanden Christine Lagarde er ifaldet et ansvar uden for kontraktforhold af følgende årsager:

- a) CB har forvoldt et værditab for de af Vincenzo D'Agostino ejede værdipapirer benævnt SI FTSE.COPERP, hvorved der er opstået et tab svarende til den samlede værdi af det investerede beløb, dvs. 450 596,28 EUR, for så vidt som Christine Lagarde i sin egenskab af formand for ECB den 12. marts 2020, ved at udtale den berømte sætning »det ikke er ECB's opgave at begrænse spændet«, forårsagede et betydeligt fald i værdipapirernes værdi på alle verdens børser og på 16,92 % på børsen i Milano (Italien), som er opgjort til en procentsats, der ikke tidligere er set i denne institutions og andre af verdens børser historie, idet hun ved en pressekonference meddelte hele verden, at ECB ikke længere understøttede værdien af værdipapirer udstedt af kriseramte lande, og idet hun herved meddelte et fuldstændigt retningsskifte af den monetære politik, som ECB havde vedtaget, da Mario Draghi, hvis mandat udløb i november 2019, var formand
- b) CB har ved denne adfærd og ovennævnte voldsomme fald i kursindekset på børsen i Milano forvoldt reduktionen af sagsøgerens formue.

c) agsøgeren måtte som følge af den væsentlige og betydelige reduktion af værdien af sin formue — for så vidt angår denne reduktion af formuen og i sin egenskab af kautionist for selskabet Dafin Srl for den kreditlinje, som Banca Fideuram SpA havde ydet dette selskab — afholde den anvendte andel af denne kreditlinje ved at skaffe de nødvendige midler ved på begrænset tid at afhænde andre af sine værdipapirer, hvorved han led et tab på 2 534 422,16 EUR i 2020 og på yderligere 336 517,30 EUR fra den 1. januar 2021 til den 15. april 2021, og dermed et samlet tab på 2 870 939,30 EUR

d) CB har forvoldt en økonomisk skade som følge af tabt fortjeneste på 1 013 074,00 EUR

e) CB har følgelig forvoldt et formuetab på i alt 4 334 609,28 EUR.

— ECB, ved formanden, tilpligtes at betale følgende:

— Erstatning for den økonomiske skade, som udgøres af det lidte tab og den tabte fortjeneste, for de ikke-økonomiske skader og skaderne som følge af Vincenzo D'Agostinos fortabte mulighed, som fastsættes på grundlag af de kriterier, der er angivet i de relevante kapitler og afsnit i denne stævning, ved betalingen af følgende beløb: 1) 4 334 609,28 EUR for økonomisk skade, 2) 1 000 000 EUR for ikke-økonomisk skade, 3) og dermed betaling af i alt 5 321 535 EUR.

— Subsidiært andre beløb, som måtte blive fastsat under sagens behandling, for så vidt som Retten måtte finde dette, også ved anvendelse af en af Retten besluttet sagkyndig erklæring som omhandlet i artikel 70 Domstolens procesreglement.

— Et yderligere beløb, som Retten måtte fastsætte ud fra et billighedsprincip som erstatning for den fortabte mulighed.

— Disse beløb tillægges morarenter, der beregnes fra den 12. marts 2020, da den skadevoldende handling indtraf, til faktisk betaling sker.

— ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører ECB's ansvar i henhold til artikel 340, stk. 3, TEUF og artikel 2043 i den italienske civile lovbog for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt personligt og som partner i Dafin Srl.
2. Det andet anbringende vedrører principperne fastlagt i Unionens retspraksis, navnlig dom af 28. oktober 2021, Vialto Consulting mod Kommissionen, sag C-650/19 P, af 9. februar 2022, QI m.fl. mod Kommissionen og ECB, sag T-868/16, og af 21. januar 2014, Klein mod Kommissionen, sag T-309/10).

De betingelser, der skal være opfyldt, for at en EU-institution kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold i forhold til en unionsborger, beskrives, og det gøres gældende, at disse betingelser er opfyldt.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at ECB har tilsidesat den primære og afledte EU-ret, og at formanden har gjort sig skyldig i magtmisbrug.

Det gøres gældende, at ECB, ved formanden, den 12. marts 2020 har tilsidesat artikel 127 TEUF i kapitel [2] med overskriften »Den monetære politik«, artikel 3, 10, 11, 12, 13 og 38 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank samt artikel 17, punkt 17.2 og 17.3, i den forretningsorden, der blev vedtaget ved ECB's afgørelse af 19. februar 2004⁽¹⁾.

4. Med det fjerde anbringende opgøres, begrundes og dokumenteres sagsøgerens økonomiske skade (det lidte tab og den tabte fortjeneste).

⁽¹⁾ 2004/257/EF: Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 19.2.2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank (ECB/2004/2) (EUT 2004, L 80, s. 33), som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/1 af 22.1.2014 (EUT 2014, L 95, s. 56).